

Dette vil være i strid med aftalen om kommunernes økonomi fra 1992 til 1994. Det vil således være regeringen selv, der er årsag til, at aftalens indhold om uændret beskatning for kommunerne under et i forhold til 1991 ikke holder.

Det skal herved bemærkes, at også Kommunernes Landsforening deler denne opfattelse, jf. foreningens brev af 27. februar 1992, hvori det meddeles, at »det er bestyrelsens opfattelse, at man må fraråde ændringer i udligningsordningerne i den periode, der er omfattet af aftalen mellem regeringen og Kommunernes Landsforening om kommunernes økonomi 1992 til 1994.«

Endvidere vil en sænkning af udligningsniveauet i hovedstadsområdet forstærke den tendens, der allerede i dag kan konstateres til, at skatteyderne kort før den 5. september flytter folkeregisteradresse til en kommune med lav kommuneskat (skattelykommune) for så at flytte tilbage kort tid efter den 5. september. Baggrunden herfor er, at en skatteydere kommuneskat i f.eks. 1993 afhænger af, hvor pågældende den 5. september 1992 er tilmeldt folkeregistret.

For så vidt angår regeringens begrundelse om, at en ændret hovedstadsudligning vil medføre særlig væksthjælp, er der ikke hold i en sådan argumentation. En ændret udligning af beskatningsgrundlag bevirker, at kommuner med lavt beskatningsgrundlag kommer til at betale til kommuner med højt beskatningsgrundlag. Det har imidlertid ikke noget at gøre med, hvor der skabes ny produktion og beskæftigelse. Tværtimod fremgår det af det optrykte svar på spørgsmål 14, at der netop er stor forskel på de kommuner, hvor der skabes ny vækst og dermed nye arbejdspladser, og de kommuner, hvor de pågældende medarbejdere i virksomhederne bor og derfor betaler indkomstskat.

Netop det høje udligningsniveau tilsiger, at det kan betale sig for en kommune at skabe nye arbejdspladser og vækst i sit område, for selv om medarbejderne, der er ansat i de pågældende virksomheder, bor i andre kommuner, vil den pågældende kommune via den høje udligning få andel i de øgede indkomster. Således har f.eks. Københavns Kommune et overskud på godt 144.000 arbejdspladser (369.409 - 224.575), der alle giver beskæftigel-

se til personer uden for kommunen og derfor betaling af indkomstskat til disse kommuner. Ved den høje udligning får også Københavns Kommune glæde af at skabe endnu flere arbejdspladser.

Det har endvidere været fremført i debatten, at en sænkning af udligningsniveauet vil tilskynde kommunerne til en ekstra ligningsindsats, da de selv kommer til at beholde en større del af provenuet.

Skatteministeren har imidlertid den 22. januar 1992 erklæret, at »den ligningsindsats, der gøres i kommunerne, efter min opfattelse er fuldt tilfredsstillende«.

Der synes således ikke at være hold i dette argument, men hvis det skal tillægges nogen betydning, burde det udmøntes i et forslag om at lade kommunerne få en større andel af selskabsskatteprovenuet, f.eks. en femtedel.

Med lovforslaget odelægges den kommunale planlægning, og der ændres ganske betydeligt på de forudsætninger, der er af afgørende betydning, når der skal skabes økonomisk balance og vækst i kommunerne.

Hovedparten af lovforslaget bør derfor udskydes til senere, og det bør i den mellemliggende periode undersøges, om der kan indføres et beskæftigelsesaktivitetskriterium i det kommunale tilskuds- og udlignings-system, jf. det optrykte svar på spørgsmål 12.

Et mindretal inden for flertallet (Socialistisk Folkeparti medlem af udvalget) er enig med Kommunernes Landsforening i en ting, nemlig at der er et behov for en bredere vurdering af de nuværende udligningssystemer set i lyset af de senere års udvikling i den kommunale økonomi, men så hører enigheden også op.

Mindretallet er af den mening, at der skal indføres aktivitetsfremmende udligningsordninger, og gerne uden at gå helt tilbage til direkte refusionsordninger. Der er ikke tvivl om, at havde der været en vægt i dette lovforslag, der betød bedre udligning, såfremt man indtog antal ældre med antal aktivitet såsom plejehjemsplads, hjemmehjælpstimer m.v., så ville København blive bedre stillet, for i hovedstaden er der et stort antal ældre og behov for større ældreindsats. Det har ikke været muligt at nå frem hertil, og formen med spørgsmål og svar har ikke været tilstrækkelig til at få klare